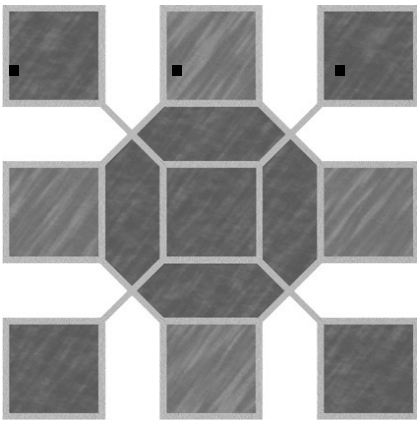

Sveavägen 133
113 46 Stockholm

Telefon: 08 83 87 73
E-mail: info@eudoxa.se
Web: www.eudoxa.se

Tankesmedjan Eudoxa AB

Global uppvärmning- vår tids falska tro

■ ■ ■ ■ ■

Richard Lindzen

Förord

Richard S. Lindzen är innehavare av Alfred P. Sloan professuren i meteorologi vid Massachusetts Institute of Technology (MIT) samt medlem av National Academy of Sciences (NAS). Lindzen har sin hemsida på:

<http://www-eaps.mit.edu/faculty/lindzen.htm>

Professor Lindzen har länge varit en kritiker av FN:s klimatpanel IPCC sedan han i arbetat med rapporten och ansåg sig finna att stora förändringar gjorts i dess sammanfattning för beslutsfattare jämfört med den vetenskapliga delen. Professor Lindzen har även kritiserat tanken att det finns ett vetenskapligt konsensus kring att vetenskapen för närvarande med tillförsikt kan tillräkna koldioxiden tidigare klimatförändringar eller förutse hur klimatet kommer att se ut i framtiden.

Texten är en översättning hans artikel *Global Warming- the bogus religion of our age* som ursprungligen publicerades i dagstidningen The Daily Mail den 8 mars 2007, som professor Lindzen gett Eudoxa tillståndet att översätta.

Översättningen från engelska har gjorts av Waldemar Ingdahl

På väg mot en katastrof?

Världen går mot en miljökatastrof- åtminstone så får vi höra det hela tiden från politikerna och självutnämnda experter. De varnar oss för att om vi inte vidtar drastiska åtgärder, så kommer världen snart att ödeläggas av klimatförändringar och global uppvärmning.

Arter kommer att utrotas, skördar kommer att utplånas, översvämningar och hungersnöd kommer att svepa över planeten och västerlandets ekonomier kommer att falla ned i depression.

Dokumentären *The Great Global Warming Swindle* som sändes nyligen på brittiska Channel 4, visar att ämnet har blivit en så het politisk potatis att andra förklaringar för klimatförändringar än global uppvärmning inte ens undersöks ordentligt.

Det har uttalats många svepande förutsägelser om global undergång, få mer uttrycksfulla än rapporten som skrevs av Sir Nicholas Stern om klimatförändringarnas ekonomi, som hävdar med ett intryck av oifrågasättningsbar övertygelse: "Den vetenskapliga bevisningen är nu överväldigande. Klimatförändringen leder till mycket allvarliga globala faror och kräver brådskande globala åtgärder".

Hans studie, som uppdrogs av Storbritanniens regering i juli 2005, och som publicerades under en enorm uppmärksamhet av regeringen i oktober 2006 verkade av stor betydelse då Stern är en av Storbritanniens mest betydelsefulla statstjänstemännen som chef för regeringens ekonomiavdelning.

Slutsatserna verkar grunda sig på en stark vetenskaplig auktoritet, då hans grupp på omkring 20 medarbetare studerat en bred uppsättning publicerade skrifter och data.

Tony Blair har beskrivit det som det viktigaste dokumentet som getts ut under hans tio år som premiärminister, och vädjade att Sterns riktlinjer med sina krav på fler regleringar och höjda skatter skall antas helt och hållet. "Katastrofen kommer inte att inträffa någon gång i någon science fiction- framtid, men i vår livstid" sade Blair, som fortsatte med att hävda att "världen har ingen annan fråga som är mer allvarlig, brådskande eller mer krävande för dess ledarskap än klimatförändringen".

Allt detta har hjälpt till att få Stern-rapporten i centrum för samhällsdebatten. Det grundläggande temat är att det finns en nästintill fullständig samstämmighet inom forskarsamhället om klimatförändringens faror.

Men det är inte sant. Det finns ingen sådan enighet bland forskarna.

Genom rapportens 550 sidor, så förlitar sig Stern på denna samstämmighet, som om det inte fanns några diskussioner om frågorna.

Fullständigt skild från den vetenskapliga verkligheten

Ändå är denna hållning fullständigt skild från verkligheten som vetenskapen beskriver den. Det är en obekvämt sanning för Stern och hans politiska allierade att det faktiskt finns mycket få bevis som backar upp hans svepande påståenden.

I en avslöjande kommentar han gjorde nyligen, så medgav Stern att när han utsågs av regeringen så "hade han en aning om vad växthuseffekten var för något men inte var riktigt säker". Denna okunskap om vetenskapen skiner igenom i varje kapitel av hans rapport.

Han gör sig skyldig till att feltolka data, till att sedvrída bevisen för att passa hans politiska uppbackares dogmer, av att kasta omkring siffror tanklöst, att uppmuntra alarmism istället för rationellt samtal och av att tolka om klimatets historiska utveckling.

Det finns grundläggande feluppfattningar genom hela dokumentet. Han verkar tro att klimatprognoserna är en mogen vetenskap som sträcker sig tillbaka till det tidiga 1800-talet. Därför har rapporten en självsäker ton som sträcker sig långt tillbaka i tiden, och därför är han så tvärsäker i sina yttranden.

Sanningen är att klimatprognoser är en relativt ung vetenskap, som formats under bara de senaste decennierna, delvis tack vare datorernas framsteg. Så det finns ingen enkel visshet om det förgångna- eller om framtiden.

Stern hävdar djärvt att skalan av den globala uppvärmningen har saknat motsvarighet åtminstone de senaste 1.000 åren, men det kan han omöjligtvis vara säker på därför att data från tidigare århundanden är opålitliga.

På sin höjd har vi omkring 50 år av noggranna mätningar. De enda riktigt globala temperaturmätningarna kommer från väderballonger sedan 1958 samt sedan 1978 från MSU- satellitsensorer. De pekar snarare på en mycket försiktig trend mot uppvärmning, och ingenting som liknar Sir Nicholas undergångsvision.

Dessutom kan denna mindre trend ha lätt påverkats av oregelbundenheter som vulkanutbrott eller väderfenomenet El Niño (större fluktuationer i Stilla havets vattentemperatur som påverkar klimatet).

Sterns rapport struntar i det som inte passar ideologin

För att stärka sin dystra tes så struntar Stern, som alla den globala uppvärmningens entusiaster, i de bevis som inte passar ideologin. Han utelämnar att enligt ett stort antal historiska redogörelser, som att Europa hade ett mycket varmare klimat på medeltiden än i dag eller att det var mycket kallare på 1600-talet vilket kallades för "den lilla istiden", då floden Themsen frös till is i flera månader varje år.

Stern refererar också till "betydande smältning och snabbare islossning" nära Grönlands kust på grund av global uppvärmning.

Ändå har många pålitliga vetenskapliga studier visat att massan i Grönlands istäcke egentligen har expanderat, medan Stern också missar att Grönlands temperatur nu är lägre än den var 1940 och att har förändrats lite sedan de första mätningarna på 1780-talet.

De gröna gillar att dra i känslomässiga trådar med bilder av isbjörnar som lider på påstått smältande isberg, men populationen beräknas i dag till 22.000 isbjörnar jämfört med bara 5.000 år 1940.

Vi kan inte heller vara säkra på att långsiktiga förändringar av klimatet beror på människan. Det finns ett stort antal andra faktorer, som exempelvis möjligheten att solens strålning påverkar klimatet.

Klimatet kan till och med fluktuera utan någon yttre påverkan- vilket Stern ignorerar då han vill framhäva den passande åsikten att västerländsk kapitalism är ensam ansvarig för varje torka och katastrof.

Stern tar inte heller någon hänsyn till människans förmåga att anpassa sig till, eller förbättra, sin miljö. Det är tveklöst så att mer än ett århundrade efter kulmen på 1800-talets industriella revolution så är Storbritannien en renare och mer hälsosam plats med mindre miljöpåverkan än under slutet av den viktorianska eran då smog, sjukdomar och slumområden var omfattande.

Riktig vetenskap handlar om att samla bevis och pröva sanningshalten i teorier, inte om att agera hejarklack för en viss ideologi. Det är det som är så skrämmande med den nuvarande debatten om global uppvärmning. Det sunda, rationella ifrågasättandet som borde vara i förgrunden för all vetenskaplig forskning bemöts med förakt.

Långt ifrån att vara det mästerverk som Blair påstod, är Sterns rapport uppenbart inkompetent. Det är ännu en skum avhandling, där påstående presenteras som fakta och data används för att passa ett politiskt syfte.

Vi håller på att lämna vetenskapen bakom oss, och istället gå över in i en religiös fanatism där troslärans bekännare, fulla av självrättfärdig vrede, tror sig besitta en högre sanning. Likt en religion är den gröna ideologin fylld av avsky för den materiella världen och som en religion kräver den underkastelse snarare än intellektuellt ifrågasättande från sina tillbedjare.

Den är intolerant mot oliktankande, och de som ifrågasätter domedagsbudskapet ses som kättare eller "klimatförnekare" för att använda deras terminologi. Likt många religioner går vägen till frälsning genom utförandet av vidskepliga riter, som att byta ut glödlampor eller plantera ett träd efter varje flygplansresa.

Det är tragiskt hur denna tveksamma ideologi har blivit så dominant i vår samhällsdebatt. Politiker älskar den gröna agendan, då den betyder mer toppstyrning, fler regleringar, högre skatter, fler toppmöten och fler möjligheter att visa upp sin självförhålligande dygd. Det är tragiskt att sådana som Sir Nicholas Stern använder dålig vetenskap för att framhäva denna agenda.